

Sonra Dedim Ya Sonrası

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Eylül 2016

Sonra, dedim:

Ya sonrası?

İstifli öfkelerle kuşatılmışı devranın çetelesi idi

Rehin tutulduğum o şecere.

Bir ırmaktan diğerine akan ruhun tortusu idi belki de

Gizil tehdidine yüreğin, huzuru çok gören Tanrı:

Oysaki dilimden düşürmediğim bir şarkıydın sen!

Dingin ve türeyen halî hazırda adını bilmediğim;

Gönülsüz olsam da,

Yaşamayı farz bildiğim ve sıradan geçirdiğim

Yüzsüz insan suretleri.

Varla yok arası,

Tıpası kayıp bir şişeye tıktığım metanet.

Darmadumanım hanidir,

Nöbetten nöbete durduğum isli geceler iken meşrebim,

Biraz da boykot edildiğimden beri,

Tufanında kaybolmayı reddettiğim o kavganın husumeti

Yine göğün karasında kıpraşan:

Yağmayı meziyet sanan ikilem yüklü yaşlara dokunmakla

Hayata tutunmayı eş değer belleyen

Akılsız bir manevraya yüklenip de

Ömrü biçmişken tam da ortasından,

Kelek çıkacağını bildiğim o müphem badire.

Kandıgım, kanadığım;

Sürç-ü lisan etmekle mükellef bir yanardağım için aslı,

Gocduğum aşklara kırık bir miğferi bile çok gören

Asık yüzlü bekçileri evrenin;

Girizgâhında artık hangi hikâyeye ise rast geldiğim gölgelerin

Sancılı muhalifleri;

Hayli kırgın yüreklerde dağlanmış kelimelere değer biçen

Nidalar yüklenip de suretlerini gizleyen.

Bir hezeyanın tefrikası,
Sanrılara yüklediğim kovalarca isyanın
Akla zarar husumeti.
Gömülü beyanatların son satırında infilak eden bir imgeye
Tıkıştırmak kadar da akla zarar müdavimi olduğum
Korkulukların kırık kanadı.
Hayli ürkek bir terennüme yükleyip yükleyeceğim,
Tınısı kayıp bir şehre sormak ya da:
Nerede onca insan?